

anderledes Garanti for de konservative Partier end den Ordning, som for Tiden eksisterer; for hvis den Ordning, som vi nu have her i København, vedblivende skal bestaa, saa vil det ganske sikkert betyde det, som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) udtalte, at da vil København gaa over til et socialdemokratisk Styre — hvilket jeg i øvrigt ikke ser nogen Ulykke i.

Man har benyttet dette, at Socialdemokraterne ville faa Ledelsen i vore kommunale Raad, som et Skræmmebillede overfor Befolkningen, men jeg kunde ønske at rejse det Spørgsmaal, om der er nogen Grund til at opstille et saadant Skræmmebillede. Se vi paa Forholdene her i København, hvor man vel endnu ikke kan sige, at Socialdemokraterne have Magten, men hvor de dog i Forbindelse med Repræsentanter for det liberale Parti udgøre Flertallet — ser man paa Københavns kommunale Forhold i den Tid, hvori dette Flertal har været raadende, saa tror jeg, at det — til Trods for, at Byen netop i denne Periode har undergaaet en meget stærk Udvikling — fra alle Sider maa erkendes, at Ledelsen har været baade god og fornuftig. Og ser man paa en anden By, nemlig Aarhus, hvor Socialdemokraterne ere i Flertal, saa er det en Kommune, hvis Styrelse er saa mønsterværdig, at selve Landets Konge i Sommer, da han var paa Besøg derovre, i de varmeste Udtryk udtalte sin Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Kommunens Anliggender bleve ledede, særlig med Henblik paa det Alderdomshjem, der er oprettet. Han udtalte sin Interesse for dette Alderdomshjem og ønskede, at det maatte tjene til Eksempel, til Efterligning for andre Kommuner. Men naar Forholdene ere saaledes under det saakaldte socialdemokratiske Styre, er der saa nogen Grund til at være saa bange for det, er der saa nogen Grund til at opstille det som et Skræmmebillede eller som en Grund, hvorfor man ikke kan vedtage et Lovforslag som det her foreliggende, der jo kun yder lige Ret til alle?

Det er fra Flertallets Side her i Salen i den Betænkning, som det ærede kongevalgte Medlem nævned, og som blev afgiven i Marts Maaned 1905, fremdraget som en af Grundene til, at man ikke kan gaa med til Lovforslaget, at efter det faa alle lige Ret, lige Valgret, lige Indflydelse paa Kommunens Anliggender, medens man bør bibeholde en Ordning, som giver dem, der yde det største Skattebeløb til Kommunen, den største Indflydelse paa,

hvorledes dette Skattebeløb skal anvendes. Det er jo et Princip, som man har fulgt længe, men som jeg tror, i sig selv indeholder en stor Uretfærdighed. Thi hvad vil det i Grunden sige, at en Mand yder en større Skat end en anden til Kommunen, og ligger der deri nogen Grund til, at han skulde have større Indflydelse paa dens Anliggender? Det forekommer mig ikke, at der er noget som helst, der taler derfor. Man skal nemlig ikke alene vurdere Vælgeren efter, hvor meget han yder i Skat. Man skal ogsaa vurdere en Vælger efter hans Værd som Samfundsborger, efter hvor meget han er i Stand til at frembringe af Samfundsværdier. Jeg tror nu, at hvis man lægger denne Betragtning til Grund, vil man komme til det Resultat, at de Vælgere, der høre til den almindelige Vælgerklasse, bidrage overordentlig meget mere til at frembringe Samfundsværdier end de Vælgere, der høre til Overklassen, og dette Hensyn forekommer mig at maatte være bestemmende, naar der er Tale om, hvem der har Ret til at have størst Indflydelse paa Kommunernes Anliggender. Dertil kommer saa det rent praktiske Hensyn, at det ikke er den store Skatteyder, der har mest Interesse af Kommunens Ledelse og Styrelse. De store Skatteydere komme saa godt som ikke i Berøring med de kommunale Institutioner. Det er de smaa Skatteydere, den store, almindelige Vælgerbefolkning, der kommer i Berøring med Kommuneskolerne, med Hospitaler, Sygehuse, med Fattigvæsenets og Alderdomsforsørgelsens Institutioner. Det er dette store, brede Lag af Befolkningen, som er stærkest interesseret i disse kommunale Institutioners hele Udvikling, og det er derfor ganske naturligt, at det bliver denne Del af Befolkningen, der faar størst Indflydelse paa, hvorledes alle disse kommunale Institutioner bør indrettes, styres og ledes.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Betragtninger. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig i noget lignende Retning om denne Sag. Det var nærmest de Udtalelser, som fremkom fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage), som have nødvendiggjort et Tilsvær fra min Side.

Med Hensyn til selve Lovforslaget har jeg en enkelt Bemærkning at gøre, en Bemærkning, som jeg i øvrigt har gjort ved tidligere Lejligheder. Den vedrører en Bestemmelse, som findes i § 1, og som gaar ud paa, at en Person for at faa Valgret